

Kitab Daniél - Saratus Dalapan Puluh Dua

Paséa Jeung Perang Nubuatan: Ti Seleucus Baheula nepi ka Géopolitik Modéren

Jeff Pippenger

2024-04-12

Ayat tilu welas jeung opat welas nandakeun hiji sajarah nalika Seleucus jeung Philip ti Macedon keur ngawangun hiji pasaluyuan, sarta maranéhna ngalambangkeun Amérika Sarikat, anu mangrupa tentara proksi kahiji Roma, sedengkeun Macedon (Yunani) mangrupa lambang Perserikatan Bangsa-Bangsa. Dina sajarah awal éta, hiji pasaluyuan antara raja kalér (Seleucus) jeung Philip (Yunani) ngawakilan sajarah anu ngantarkeun kana Patempuran Panium, anu, dua abad saterusna, ngaran kota éta dirobah tina Panium jadi kota Caesarea Philippi. Ngaran rangkep kota éta lain pikeun miéling pasaluyuan antara Seleucus jeung Philip ti Macedon.

Ngaran “Caesarea Philippi” asalna tina robahna sajarah kota baheula anu katelah Paneas atawa Panium. Kota éta mimitina dingaranan Paneas lantaran deukeutna kana hiji cinyusu anu kasohor, anu didedikasikeun ka déwa Yunani, Pan. Éta cinyusu, anu dina mangsa baheula jadi hiji situs kaagamaan anu penting, ngalir ka Walungan Yordan.

Dina mangsa pamaréntahan Raja Hérodes Agung, kira-kira dina abad ka-1 SM, éta kota ngalaman pamugaran anu gedé sarta dilegaan jeung dipapaésan. Kaisarea Filipi dingaranan ku Hérodes Filipus, salah saurang putra Hérodes Agung. Anjeunna méré ngaran éta kota “Kaisarea” pikeun ngahormat ka Kaisar Romawi Augustus Caesar, sarta “Filipi” nurutkeun ngaranna sorangan, ku kituna jadi Kaisarea Filipi. Ku sabab éta, “Kaisarea Filipi” mangrupa gabungan tina “Kaisarea,” anu ngagambarkeun panghormatan Hérodes ka Augustus Caesar, jeung “Filipi,” pikeun ngahormat ka Hérodes Filipus.

Sacara nubuat Panium patali jeung hiji pasékutan antara Seleucus jeung Philip ti Makedonia, sarta ogé pakait jeung paséa aliansi antara Caesar jeung Herod Philip. Dua aliansi éta nuduhkeun kana aliansi antara Amérika Sarikat jeung Perserikatan Bangsa-Bangsa anu nuturkeun ragragna Rusia-na Putin saperti digambarkeun ku Seleucus jeung Philip. Éta ogé ngalambangkeun aliansi antara Kapapaan, anu jadi indung, jeung Amérika Sarikat, anu jadi anak awéwé, saperti diwakilan ku Caesar jeung Philip, anu duanana mangrupa wawakil Roma. Babarengan éta nandakeun Amérika Sarikat nu ngahontal “peuntas teluk pikeun ngagenggem leungeun kakawasaan Romawi,” sarta ngahontal “ngaliwatan jero jurang pikeun pageulang leungeun jeung Spiritualisme.” Saméméh hukum Minggu dina ayat genep welas, éta persatuan tilu rupa geus diteundeun dina tempatna.

Panium ngalambangkeun puseur ibadah Yunani ka déwa Pan. Cinyusu anu dipasrahkeun ka déwa Pan urang Yunani éta, dina mangsa harita ogé dipikawanoh minangka “Panto Naraka,” jeung nalika Yesus nganjang ka dinya, pangandika-Na ngeunaan “Panto Naraka,” nandakeun hiji pasalingingan antara sipat pulitik jeung agama ti Yunani (globalisme), jeung Protestantisme

murtad anu lumangsung dina poé-poé panungtungan. Ieu téh perang anu mimiti dipicu ku Présidén beunghar anu ngagebugkeun ranah Grecia dina ayat kadua. Ieu mangrupa perang lahiriah anu nyakup sakuliah dunya, jeung ogé perang batiniah di jero Amérika Sarikat.

Agama globalisme nyaéta agama naga, anu dina kaayaan modéren urang téh agama woke-isme. Dina taun 2020, sato galak ti jurang anu taya dasarna, anu diidentifikasi dina Wahyu pasal sabelas, nembongkeun kakawasaan pulitik jeung agamana sarta maéhan duanana tanduk sato galak bumi. Jurang anu taya dasarna éta, di antarana, digambarkeun ku “Cinyusu Pan,” anu nyalurkeun cai ka Walungan Yordan.

Dina mitologi Yunani, Pan pakait jeung alam, tanah liar, jeung musik padésaan, sarta ayana hiji cinyusu anu dipasrahkeun ka anjeunna miboga pentingna agamis pikeun para panyembahna. Déwa Pan remen digambarkeun miboga suku, tanduk, jeung ceuli embe. Pan dianggap minangka déwa para pangangon jeung kawanan, sarta remen dipidangkeun minangka déwa anu resep ulin jeung sok nyieun kajahilan, anu bagumbira di leuweung jeung pagunungan. Citra Pan salaku déwa anu sukuna kawas embe saluyu jeung Daniel pasal dalapan, tempat Yunani dilambangkeun ku embe jalu. Embe téh sasatoan piaraan anu ilahar di Yunani kuna, sarta remen kapanggih di daérah pagunungan tempat Pan dipercaya ngider. Gambaran ieu jadi ciri anu mencolok dina ikonografi Pan sarta terus langgeng dina seni jeung sastra Yunani anu ngagambarkeun déwa éta, kaasup dina mata uang nasional.

Nalika Yesus sumping ka Kaisarea Pilipi, Anjeunna netelakeun yén “Panto-panto Naraka” moal unggul ngalawan garéja. Naon anu geus diucapkeun ku Petrus minangka jawaban kana patalékan Yesus dipikaharti dina sajarah jeung tradisi Kristen minangka “Pangakuan Kristen.”

Nalika Yesus sumping ka wewengkon Kaisarea Pilipi, Anjeunna naros ka murid-murid-Na, saur-Na, “Numutkeun ceuk jalma-jalma, saha Kami ieu Putra Manusa?” Jeung maranéhna ngawaler, “Aya nu nyebut yén Gusti téh Yohanes Pembaptis; anu séjén Elias; anu séjén deui Jeremias, atawa salah saurang nabi.” Saur-Na ka maranéhna, “Tapi ceuk maranéh, saha Kami?” Tuluy Simon Petrus ngawaler, saur-Na, “Gusti téh Al Masih, Putra Allah anu hirup.” Jeung Yesus ngawaler ka anjeunna, saur-Na, “Bagja hidep, Simon Barjona; sabab lain daging jeung getih anu geus nganyatakeun éta ka hidep, tapi Rama Kami anu aya di sawarga. Jeung Kami ogé nyarios ka hidep, yén hidep téh Petrus, sarta di luhur batu karang ieu Kami baris ngadegkeun jamaah Kami; jeung panto-panto naraka moal bisa ngéléhkeun éta. Jeung Kami baris mikeun ka hidep konci-konci Karajaan Sawarga; jeung naon waé anu ku hidep dibeungkeut di bumi bakal dibeungkeut di sawarga; jeung naon waé anu ku hidep dileupaskeun di bumi bakal dileupaskeun di sawarga.” Tuluy Anjeunna maréntahkeun ka murid-murid-Na supaya maranéhna ulah nyaritakeun ka saha-saha yén Anjeunna téh Yesus Al Masih. Mateus 16:13–20.

Petikan ieu penting lantaran ngagambarkeun hiji momen anu pohara nangtukeun dina palayanan Yesus jeung dina kamekaran teologi Kristen. Pangakuan Petrus yén Yesus téh Mesias, Putra Allah anu hirup, dipandang minangka dasar iman Kristen jeung batu penjuru anu jadi pangwangun Garéja. Frasa “di luhur ieu batu karang Kami baris ngadegkeun Garéja Kami” ditafsirkeun dina tradisi Katolik minangka rujukan ka Petrus sorangan, anu ku Yesus diidentifikasi minangka “batu

karang” tempat Garéja bakal diwangun. Tafsiran ieu jadi dasar pikeun kaunggulan kapausan jeung kawenanganana dina teologi Katolik.

Dina teologi Protestan, “batu” téh henteu dipikaharti ngarujuk ka Petrus sacara pribadi, tapi kana pangakuan iman Petrus ka Yesus salaku Al Masih jeung Putra Allah. Dina pamadegan ieu, dasar garéja téh lain Petrus, tapi pangakuan yén Yesus téh Kristus jeung Putra Allah. Kumaha waé tafsir teologisna, Pangakuan Petrus dina Mateus 16:13–20 dianggap minangka petikan anu puseur jeung jadi dasar dina kapercayaan Kristen, nekenkeun jati diri Yesus salaku Al Masih jeung Putra Allah, sarta netepkeun misi jeung tujuan garéja.

Dina artikel saméméhna urang geus nepikeun hiji petikan tina *The Desire of Ages*, tempat Sister White nétélakeun sawatara perkara anu patali jeung kadatangan Kristus ka Caesarea Philippi. Salah sahiji hal anu anjeunna catet nya éta yén Kristus geus mawa murid-murid ngajauhan pangaruh urang Yahudi kalawan tujuan pikeun nandeskeun palajaran-pelajaran ti Caesarea Philippi.

“Yesus jeung murid-murid-Na ayeuna geus sumping ka salah sahiji kota di sakuriling Kaisarea Pilipi. Maranéhna geus ngalangkungan wates Galilea, ka hiji wewengkon anu pinuh ku pangaruh pangibadahan brahala. Di dieu murid-murid dijauhkeun tina pangaruh ngadominasi Yudaisme, sarta dibawa kana hubungan anu leuwih raket jeung ibadah kapir. Di sakuriling maranéhna katémbong rupa-rupa wangun tahayul anu aya di sakuliah dunya. Yesus miharep supaya panempoan kana hal-hal ieu ngagerakkeun maranéhna ngarasa kana tanggung jawabna ka bangsa-bangsa kapir. Salila cicing-Na di wewengkon ieu, Anjeunna usaha nyingkir tina ngajar jalma réa, sarta leuwih pinuh ngabanting tanaga-Na pikeun murid-murid-Na.” *The Desire of Ages*, 411.

Dina tanggal 18 Juli 2020, Kristus misahkeun murid-murid ti 11 Séptémber 2001 tina pangaruh Adventisme Laodikea. Kuciwa anu kahiji dina misil sapuluh parawan ngahasilkeun hiji pamisahan gerakan éta tina jamaah para panyindiran anu keur dina prosés diliwatan. Kayaktian ieu kacumponan dina sajarah Millerit dina tanggal 19 April 1844, sarta deui dina tanggal 18 Juli 2020. Sajarah mangsa reureuh tuluy dimimitian, sarta éta miboga tanda has “Kayaktian” boh dina gerakan malaikat kahiji boh katilu.

Kuciwa anu kahiji téh nyaéta anu kahiji tina tilu tanda jalan, jeung éta sajarah ditutup ku Kuciwa Agung tanggal 22 Oktober 1844, anu ngalambangkeun “lini gedé” dina Wahyu pasal sabelas. Mimiti, nyaéta hurup kahiji dina alfabét Ibrani, ngawakilan hiji kuciwa; jeung panungtungna, nyaéta hurup ka-dua puluh dua dina alfabét Ibrani, ogé ngawakilan hiji kuciwa. Hurup ka-tilu welas, anu ngawakilan pambarontakan, nandakeun kuciwa para parawan bodo anu némbongkeun kaayaan maranéhna anu leungit nalika panggero dina Tengah Peuting ngaidentifikasi saha anu geus jeung saha anu can nyiapkeun diri pikeun krisis éta. Dua puluh dua hurup dina alfabét Ibrani ngawakilan lambang ngahijina Kaketuhanan jeung kamanusaan anu kalaksanakeun dina éta sajarah, sanajan sajarah Millerite ngawakilan Kadesh anu kahiji, sedengkeun sajarah urang kiwari ngawakilan Kadesh anu panungtung.

Dua garis éta sajajar, tapi nu hiji ngagambarkeun kagagalan umat Allah jeung nu séjénna kameunangan umat Allah. Sacutik saméméh salib, Isa mawa murid-murid-Na ka Panium,

sakumaha Anjeunna ogé geus mawa murid-murid-Na dina poé-poé panungtungan ka Panium, sarta ku kituna Anjeunna ngidinan hiji kuciwa nyingkirkeun murid-murid-Na dina poé panungtungan tina “pangaruh nu ngadalikeun” Adventisme Laodikea, anu diwakilan ku “Yudaisme” dina sajarah Mateus pasal genep welas. Ku jalan kitu, dina waktu nu sarua Anjeunna ogé mawa murid-murid-Na kana kontak nu leuwih deukeut jeung kapahénan, sahingga ngagambarkeun lingkungan pagawéan murid-murid-Na dina poé panungtungan anu ayeuna keur hirup dina manifestasi pinuh ku kakawasaan satanik anu diwakilan ku sistem komunikasi modéren anu keur dipaké pikeun mingpin sakuliah dunya supaya narima tanda sato galak.

Sajarah Kaisarea Pilipi saluyu jeung sajarah Patempuran Panium, sarta ayat tilu welas nepi ka lima welas. Kristus jeung murid-murid-Na nangtung dina kalangkang salib, ngalambangkeun murid-murid-Na dina poé panungtung anu nangtung dina kalangkang hukum Minggu. Di dinya, dina ayat tilu welas nepi ka lima welas, nyaéta Kaisarea Pilipi, sarta ogé Patempuran Panium, anu mangrupa tempat urang nangtung ayeuna, Kristus mimiti ngajar murid-murid-Na ngeunaan naon anu badé kajadian dina ayat genep welas.

“Anjeunna badé nyaritakeun ka maranéhna ngeunaan sangsara anu ngantosan Anjeunna. Tapi heula Anjeunna nyingkir nyalira, sarta ngadoa supaya hate maranéhna tiasa disiapkeun pikeun nampi pangandika-Na.” *The Desire of Ages*, 411.

Saméméh Kristus nyarios ka murid-murid-Na ngeunaan salib, Anjeunna heula angkat, atawa Anjeunna nyangsang, ku kituna nandaan mangsa nyangsang dina misil éta jeung dina sajarah ti 18 Juli 2020 nepi ka Juli 2023.

“Sabada ngahiji jeung maranéhna, Anjeunna henteu langsung nyampeurkeun éta hal anu dipikahoyong ku Anjeunna pikeun ditepikeun. Saméméh ngalakukeun éta, Anjeunna maparin ka maranéhna kasempetan pikeun nganyatakeun pangakuan iman maranéhna ka Anjeunna supaya maranéhna dikuatkeun pikeun nyanghareupan pangwales anu bakal datang.” *The Desire of Ages*, 411.

Dina bulan Juli 2023, Gusti mimiti maparin kasempetan ka jalma-jalma anu kalibet dina kuciwa éta, pikeun ngedalkeun iman maranéhna. Anjeunna ngalakukeun éta ku muka pesen ngeunaan Yehezkiel tilu puluh tujuh, anu mangrupa pangakuan tina pesen tanggal 11 Séptémber 2001. Éta téh benang anu ngabeungkeut mangsa panyegelan ti tanggal 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu anu geura datang. Anjeunna ngalakukeun éta ku nempatkeun kuciwa tanggal 18 Juli 2020 dina struktur bebeneran, sabab jalma-jalma anu daék ningali, tiasa ngakuan yén unggal gerakan réformatoris miboga hiji téma anu ngamalir sapanjang sajarah suci maranéhna anu has.

Dina poé-poé panungtungan, amanat tina musibat katilu sumping dina 11 Séptémber 2001, tuluy hiji amanat palsu ngeunaan musibat katilu diproklamasikeun anu nimbulkeun kuciwa; tapi amanat anu ngahirupkeun maranéhna deui sanggeus tilu satengah poé maranéhna paéh, tulang-tulang garing jeung paburencay, nyaéta amanat ngeunaan opat angin, anu ogé mangrupa musibat katilu.

Para murid poé ahir tiasa ningali, upami maranéhna milih pikeun ningali, yén tilu tanda jalan tina panyanggulan saratus opat puluh opat rébu téh mangrupa téma anu sarua dina unggal léngkah, sarta

yén dina léngkah kadua, pambarontakan anu dilambangkeun ku hurup katilu belas tina alfabét Ibrani negeskeun éta pesen minangka “Kaleresan.” Saksi kadua anu dipasihkeun ku Gusti aya dina kanyataan yén kuciwa kahiji tina gerakan-gerakan pembaruan saméméhna dumasar kana pambarontakan ngalawan pangersa Allah anu geus diungkabkeun, naha éta Musa anu henteu nyunatan putrana, atawa Uzzah anu nyabak Peti Perjangjian, atawa Marta jeung Maria anu ngaragukeun pangandika Yesus ngeunaan pupusna Lasarus. Hiji-hijina garis pembaruan anu henteu ngukuhkeun kanyataan yén kuciwa kahiji dumasar kana kateu nurutan nyaéta gerakan pembaruan kaum Millerit, tapi dina waktu éta ogé geus dipintonkeun yén sajarah kaum Millerit miboga tanda-tanda jalan internal anu dumasar kana bebeneran ngeunaan nu kadalapan, anu asalna tina nu tujuh.

Kanyataan yén nu kadalapan téh asalna tina nu tujuh mangrupikeun unsur anu penting pisan dina Wahyu Yesus Kristus anu ayeuna keur dibuka segélna, sarta peralihan gerakan Millerite Filadelfia kana garéja Laodikia téh mangrupa waymark anu nandaan iraha gerakan Laodikia tina malaikat katilu bakal ngalih kana gerakan Filadelfia tina saratus opat puluh opat rébu. Ku kituna, kanyataan yén kuciwa Millerite anu kahiji kajadian tanpa gerakan maranéhna némbongkeun henteu-taatan, nyayagikeun kontras pikeun waymark anu sarua dina poé-poé panungtungan, nalika gerakan Laodikia tina malaikat katilu bakal henteu taat sarta ngahasilkeun hiji kuciwa, sarta ku cara kitu bakal sajarah jeung waymark Millerite, sarta ngahasilkeun logika pikeun ningali yén gerakan saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta nu kadalapan, anu asalna tina nu tujuh.

Dina bulan Juli 2023, Gusti ngadegkeun hiji “sora di gurun keusik” pikeun nyiapkeun umat-Na dina poé-poé panungtungan nyanghareupan krisis hukum Minggu, sarta sanggeus Anjeunna mulih tina taringgaleun dina doa ka murid-murid, Anjeunna méré maranéhna kasempetan pikeun ngedalkeun iman maranéhna. Dina poé Kristus, éta talatah téh nyaéta baptisan-Na, titik nalika Yesus janten Yesus Kristus. Waymark éta saluyu jeung 11 Séptémber 2001, sarta murid-murid-Na ditaroskeun naon anu dipikiran ku jalma-jalma, tuluy ditaroskeun naon anu dipikiran ku murid-murid sorangan ngeunaan Kristus.

“Sanggeus ngagabung ka maranéhna, Anjeunna henteu langsung nyarioskeun naon anu dipikahayang ku Anjeunna pikeun ditepikeun. Saméméh ngalakukeun kitu, Anjeunna maparin kasempetan ka maranéhna pikeun nganyatakeun iman maranéhna ka Anjeunna supaya maranéhna dikuatkeun pikeun nyanghareupan ujian anu bakal datang. Anjeunna naros, ‘Ceuk jalma-jalma, saha Kami, Putra Manusa, téh?’”

Hanjakalna para murid kapaksa ngaku yén Israél geus gagal mikawanoh Al Masih maranéhna. Memang, sawatara urang, waktu maranéhna ningali mujijat-mujijat-Na, geus nyatakeun Anjeunna minangka Putra Daud. Jalma réa anu geus dipaparin dahar di Betsaida kungsi hayang ngumumkeun Anjeunna jadi raja Israél. Loba anu siap narima Anjeunna minangka saurang nabi; tapi maranéhna henteu percaya yén Anjeunna téh Al Masih.” *The Desire of Ages*, 411.

Kalolobaan urang Adventisme henteu percanten kana bala katilu tanggal 11 Séptémber 2001. Maranéhna percanten kana sawatara mujijat tina Firman nubuat anu geus ditepikeun dina éta gerakan, sarta sawaréh ngartos yén amanat tanggal 11 Séptémber 2001 miboga unsur-unsur

bebeneran, tapi maranéhna henteu sajatina percanten kana klaim-klaim tanggal 11 Séptémber 2001.

Pangkuan ngeunaan 11 Séptémber 2001 geus ditipikeun ku pangkuan 11 Agustus 1840, jeung pangkuan éta dikedalkeun ku Sister White nalika maparin koméntar kana kacumponan 11 Agustus 1840. Anjeunna nyatakeun:

“Dina mangsa anu kacida luyu jeung anu geus ditangtukeun, Turki, ngaliwatan para duta besarna, narima panangtayungan ti kakawasaan-kakawasaan sekutu Éropa, ku kituna nempatkeun dirina dina pangawasan bangsa-bangsa Kristen. Kajadian éta kalayan sampurna nyumponan ramalan éta. Nalika hal éta jadi dipikanyaho, jalma rea diyakinkeun kana leresna prinsip-prinsip panafsiran nuju anu dianut ku Miller jeung para sasamana, sarta hiji dorongan anu matak ngageunjeun dipasihkeun ka gerakan Advent. Jalma-jalma anu boga élmu jeung kalungguhan ngahiji jeung Miller, boh dina ngawawar boh dina medalkeun pamadegan-pamadeganna, sarta ti taun 1840 nepi ka 1844 éta padamelan ngalegaan kalayan gancang.” *The Great Controversy*, 334, 335.

Naon anu dipastikeun dina 11 Agustus 1840 nyaéta yén pamadegan-pamadegan nuju Miller téh leres, jeung klaim ngeunaan 11 Séptémber 2001 nyaéta pamatuhan yén pamadegan-pamadegan nuju Future for America téh leres. Jalma réa anu henteu tobat dina Juli 2023 henteu bisa jeung moal narima premis yén métodologi anu dirarancang ku Kristus, sarta dipercayakeun ka Future for America, saéstuna nyaéta métodologi hujan panungtung. Tapi saterusna Kristus nanya ka murid-murid-Na naon anu maranéhna pikirkeun, lain naon anu dipikirkeun ku jalma réa.

“Yesus ayeuna ngedalkeun patalékan anu kadua, anu patali jeung para murid sorangan: ‘Ari ceuk maranéh, Kami téh saha?’ Pétrus ngawaler, ‘Gusti téh Al-Masih, Putra Allah anu jumeneng.’”

“Ti mimiti mula, Petrus geus percaya yén Isa téh Al Masih. Loba deui anu ku pangwawaran Yohanes Pembaptis geus kagugah haténa, sarta geus narima Kristus, mimiti ragu kana pancén Yohanes waktu anjeunna dipanjara jeung dipaéhan; sarta ayeuna maranéhna ogé ngaragukeun yén Isa téh Al Masih, anu geus lila pisan ku maranéhna diarep-arep. Loba murid anu kalayan sumanget pisan ngarep-ngarep supaya Isa nyokot kalungguhan-Na dina tahta Daud, ninggalkeun Anjeunna waktu maranéhna nyadar yén Anjeunna teu boga maksud anu kitu. Tapi Petrus jeung para baturna teu nyimpang tina kasatiaanana. Lalampahan anu goyah ti jalma-jalma anu kamari muji sarta poé ieu ngahukum, henteu ngancurkeun iman pangikut anu sajati ti Jurusalamet. Petrus ngadawuh, ‘Gusti téh Kristus, Putra Allah anu hirup.’ Anjeunna henteu ngadagoan kahormatan karajaan pikeun makutakeun Gustina, tapi narima Anjeunna dina kaayaan handap-Na.”

“Petrus geus ngedalkeun iman anu dipiboga ku anu dua welas. Sanajan kitu, para murid masih kénéh jauh tina ngartos kana misi Kristus. Panentangan jeung panyasab anu dilakukeun ku para imam jeung pamingpin, sanajan teu bisa ngabalingerkeun maranéhna ti Kristus, tetep waé nyababkeun kabingungan anu jero ka maranéhna. Maranéhna can bisa ningali jalanna kalayan écés. Pangaruh atikan maranéhna ti mimiti, pangajaran para rabi, kakawasaan tradisi, masih kénéh ngahalangan paningal maranéhna kana bebeneran. Ti waktu ka waktu sinar-sinar cahaya

anu mulya ti Yesus nyorot ka maranéhna, tapi remen maranéhna lir jalma-jalma anu ngaraba-raba di antara kalangkang. Tapi dina poé éta, saméméh maranéhna dibawa nyanghareupan cobaan gedé kana iman maranéhna, Roh Suci maparin kakawasaan-Na ka maranéhna. Pikeun sakeudeung panon maranéhna dipalingkeun tina ‘hal-hal anu katempo,’ sangkan nenjo ‘hal-hal anu henteu katempo.’ 2 Korinta 4:18. Di handapeun rupi kamanusaan, maranéhna nganyahokeun kamulyaan Putra Allah.”

“Isa ngawaler ka Petrus, saurna, ‘Bagja hidep, Simon Bar-jona; sabab lain daging jeung getih anu geus ngébréhkeun ieu ka hidep, tapi Rama Kami anu aya di sawarga.’” The Desire of Ages, 412.

Pangakuan Petrus dina ngaidentifikasi yén Kristus téh Putra Allah, nyarita langsung kana patalékan pangujian tina sajarah éta. Waktuna geus sumping pikeun Mesias nembongan, sakumaha anu geus ditetepkeun ku Firman nubuat Allah, sarta ngan maranéh anu narima éta kayaktian anu bakal kaasup jeung maranéh anu diwakilan ku pernyataan Petrus. Petrus ngawakilan maranéh anu narima amanat anu diteguhkeun dina 11 Séptémber 2001, sarta anu ngaku yén Yesus téh Putra Allah. “Petrus geus ngedalkeun iman anu dua welas,” sarta anu dua welas anu diwakilanna nyaéta saratus opat puluh opat rébu. Ku sabab kitu, Kristus ngarobah ngaran Petrus tina Simon Bar-jona jadi Petrus dina éta petikan.

“Simon” hartina “anu ngadangu,” sarta “bar” hartina “putra ti,” jeung Yunus hartina “japati.” Simon ngawakilan jalma-jalma anu ngadangu pesen ti japati, anu ngawakilan bebeneran-bebeneran anu patali jeung baptisan Yesus, nalika Anjeunna janten Kristus, diurapi ku kakawasaan, sakumaha dilambangkeun sacara simbolis ku turunna Roh Suci dina wangun japati.

Garis-garis pembaruan itu sajajar hiji jeung nu séjén, sarta Yohanes ngagambarkeun kaum Millerit, anu dina 11 Agustus 1840 ngadahar kitab leutik éta. Yermia saluyu jeung éta kajadian, sarta nalika anjeunna ngadahar kitab leutik éta, harita anjeunna tuluy disebut ku jenengan Allah.

Kecap Gusti kapanggih ku abdi, tuluy ku abdi didahar; sarta pangandika Gusti jadi kabungahan jeung kasukaan hate abdi: margi abdi disebut ku asma Gusti, nun PANGERAN, Allah semesta alam. Yermia 15:16.

Nalika Gusti ngadamel perjangjian jeung Abram, Anjeunna ngarobah ngaranna jadi Abraham, sakumaha ogé nu dilakukeun ku Mantenna ka Sarai jeung Yakub. Robahna hiji ngaran ngagambarkeun hubungan perjangjian, sarta dina waymark tempat lambang Ilahi turun umat Allah kudu ngadahar éta pesen, asup kana perjangjian, tuluy ngaranna dirobah. Salaku wakil para murid dina jaman Kristus, Simon Bar-jona ngawakilan jalma-jalma anu “ngadangu” pesen ti “manuk dara.”

Nalika anjeunna méré kasaksian yén anjeunna ngakuan yén dina éta waymark Yesus jadi Al Masih, sarta yén Anjeunna téh Putra Allah, jeung sagala hal anu kaasup dina éta harti, Al Masih tuluy ngaganti ngaran anjeunna jadi Petrus. Anjeunna geus ngedalkeun pesen anu ditarima ku umat perjangjian Al Masih dina sajarah éta, sarta ku cara kitu anjeunna ogé ngalambangkeun saratus opat puluh opat rébu dina poé-poe panungtungan.

Hurup “P” nyaéta hurup ka genep welas dina alfabét Inggris, sarta hurup “E” nyaéta hurup ka lima dina alfabét, sarta hurup “T” nyaéta hurup ka dua puluh, hurup “E” diulang deui, sarta ngaran éta ditungtungan ku hurup “R” anu mangrupa hurup ka dalapan welas. Genep welas “dikali” lima, “dikali” dua puluh, “dikali” lima, “dikali” dalapan welas sarua jeung saratus opat puluh opat rébu. Ahli Basa Nu Endah nyarita ka Petrus dina basa Ibrani, sarta Perjangjian Anyar ditulis dina basa Yunani, sarta para panarjamah King James Version ngahasilkeun Perjangjian Anyar dina basa Inggris.

Sanajan aya tilu léngkah tina bédana basa, Kristus, anu Putra Allah, Ahli Basa anu Ajaib, jeung Pangitung anu Ajaib, nempatkeun hiji gambaran ngeunaan panyegelan saratus opat puluh opat rébu dina Mateus pasal genep belas, anu saajar jeung Perang Panium, sarta lawatan-Na ka Kaisarea Filipi. Anjeunna ngalakukeun éta ku ngagunakeun kakawasaan-Na kana basa jeung angka, sabab Anjeunna téh boh Palmoni (Pangitung anu Ajaib), boh Firman (Ahli Basa anu Ajaib).

Urang bakal neruskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Kinten-kinten dua rebu taun ka tukang, aya hiji sora anu eusina pinuh ku harti nu misterius kadéngé di sawarga, ti tahta Allah, ‘Lah, Kami sumping.’ ‘Kurban jeung pangbakti henteu dipikahayang ku Gusti, tapi hiji awak parantos ku Gusti disadiakeun pikeun Kami.... Lah, Kami sumping (dina gulungan Kitab geus kaunggel perkara Kami), pikeun ngalakonan pangersa-Mu, ya Allah.’ Ibrani 10:5–7. Dina kecap-kecap ieu diumumkeun kacumponan maksud anu geus disumputkeun ti mangsa-mangsa langgeng. Kristus badé nganjang ka dunya urang, sarta ngajelma jadi manusa. Anjeunna ngandika, ‘Hiji awak parantos ku Gusti disadiakeun pikeun Kami.’ Upama Anjeunna nembongan kalayan kamulyaan anu kagungan-Na babarengan jeung Rama saméméh dunya aya, urang moal sanggup nahan cahaya ayana-Na. Supaya urang bisa nenjo éta sarta henteu dibinasakeun, panyataan kamulyaan-Na diselubungan. Kaallahan-Na ditudungan ku kamanusaan,—kamulyaan anu teu katingali dinyatakeun dina wangun manusa anu katingali.”

“Ieu maksud anu agung geus dipayungkeun dina rupa-rupa pralambang jeung simbol. Rungkun anu hurung, tempat Kristus nembongan ka Musa, ngungkabkeun Allah. Simbol anu dipilih pikeun ngagambarkeun Kaallahan téh hiji rungkun leutik anu handap, anu siga-sigana teu miboga daya tarik. Di dinya Anu Taya Wates dipiara. Allah anu pinuh ku welas asih nyumputkeun kamulyaan-Na dina hiji pralambang anu panghina-hinana, supaya Musa bisa neutep ka dinya sarta tetep hirup. Kitu deui dina tihang mega beurang jeung tihang seuneu peuting, Allah nyarita ka Israil, nganyatakeun pangersa-Na ka manusa, sarta maparin rahmat-Na ka maranéhna. Kamulyaan Allah dileuleuskeun, sarta kaagungan-Na ditabirkeun, supaya paningal anu lemah ti manusa anu fana bisa nenjo éta. Kitu Kristus kudu sumping dina ‘the body of our humiliation’ (Pilipi 3:21, R. V.), ‘in the likeness of men.’ Dina panon dunya Anjeunna teu miboga kaéndahan anu matak dipikahayang ku maranéhna; tapi Anjeunna téh Allah anu ngajelma, cahaya sawarga jeung bumi. Kamulyaan-Na ditabirkeun, kabesaran jeung kaagungan-Na disumputkeun, supaya Anjeunna bisa ngadeukeutan ka manusa anu keur nandangan kasedihan jeung cocoba.”

“Allah marentahkeun ka Musa pikeun Israil, ‘Jeung maranéhna kudu nyieun tempat suci pikeun Kami, supaya Kami bisa cicing di antara maranéhna’ (Budalan 25:8), sarta Mantenna cicing di éta tempat suci, di tengah umat-Na. Sapanjang sagala pangumbaraan maranéhna anu matak lelah di tanah gurun, lambang ayana Mantenna nyarengan maranéhna. Kitu deui Kristus ngadegkeun Kemah Suci-Na di tengah pakampungan kamanusaan urang. Mantenna masangkeun tenda-Na di gigireun tenda-tenda manusa, supaya Mantenna bisa cicing di antara urang, sarta ngajadikeun urang wawuh kana sipat ilahi jeung hirup-Na. ‘Sang Sabda parantos jadi daging, sarta ngadirikeun Kemah Suci di antara urang (jeung urang parantos ningali kamulyaan-Na, kamulyaan saperti Putra Tunggal ti Rama), pinuh ku kurnia jeung kayaktian.’ Yohanes 1:14, R. V., margin.”

“Ku margi Yesus sumping pikeun cicing jeung urang, urang terang yén Allah wawuh kana cobaan-cobaan urang, sarta nempatkeun rasa asih ka jero kana kasedihan-kasedihan urang. Unggal putra jeung putri Adam tiasa ngartos yén Nu Nyipta urang téh sobatna jalma-jalma dosa. Sabab dina unggal pangajaran ngeunaan anugerah, unggal jangji kabungahan, unggal lampah kanyaah, unggal tarikan ilahi anu ditepikeun dina kahirupan Jurusalamet di bumi, urang ningali ‘Allah jeung urang.’”

“Sétan ngagambarkeun hukum kaasih Allah minangka hukum kaluluyuan diri. Anjeunna nyatakeun yén mustahil pikeun urang nurut kana parentah-parentahna. Ragnagna kolot urang nu kahiji, jeung sagala kasangsaraan anu timbul ti dinya, ku anjeunna dituduhkeun ka Nu Nyipta, nepi ka jalma-jalma ningali ka Allah salaku pangarang dosa, kasangsaraan, jeung pati. Isa kedah nyingkabkeun tipu daya ieu. Salaku salah saurang ti antara urang, Anjeunna kedah masihan conto tina katangtuan. Pikeun éta Anjeunna nyangking kana diri-Na kodrat urang, sarta ngaliwatan pangalaman-pangalaman urang. ‘Dina sagala hal Anjeunna pantes dijadikeun sarua jeung dulur-dulur-Na.’ Ibrani 2:17. Upami urang kedah nanggung naon waé anu henteu kaalaman ku Isa, mangka dina hal ieu Sétan bakal ngagambarkeun kakawasaan Allah minangka teu cekap pikeun urang. Ku sabab éta Isa ‘dina sagala perkara kagoda sarua saperti urang.’ Ibrani 4:15. Anjeunna nanggung unggal panggujian anu urang ogé katarajang ku éta. Jeung Anjeunna henteu ngagunakeun keur kapentingan-Na sorangan kakawasaan naon waé anu henteu dipasrahkeun kalayan bébas ka urang. Salaku manusa, Anjeunna nyanghareupan godaan, sarta ngelehkeunana ku kakuatan anu dipaparinkeun ka Anjeunna ku Allah. Anjeunna ngandika, ‘Kami resep ngalaksanakeun pangersa-Manten, nun Allah Kami: enya, hukum-Manten aya di jero manah Kami.’ Jabur 40:8. Nalika Anjeunna ngalanglang bari ngalakukeun kahadéan, sarta nyageurkeun sakumna anu kasiksa ku Sétan, Anjeunna ngajelaskeun ka jalma-jalma tabiat hukum Allah jeung sipat pangabdian ka Anjeunna. Hirup-Na mere kasaksian yén mungkin pikeun urang ogé nurut kana hukum Allah.

“Ku kamanusaan-Na, Kristus noél ka manusa; ku kaallahan-Na, Anjeunna nyepeng tahta Allah. Salaku Putra manusa, Anjeunna maparin ka urang conto tina kataatan; salaku Putra Allah, Anjeunna maparin ka urang kakawasaan pikeun taat. Kristus téh anu ti rungkun seuneu di Gunung Horeb ngandika ka Musa, saur-Na, ‘AKU NYAETA ANU AKU NYAETA.... Kieu kudu anjeun carioskeun ka urang Israil, AKU parantos ngutus abdi ka maranéh.’ Exodus 3:14. Ieu téh mangrupa jangji pangbébasan pikeun Israil. Ku kituna waktu Anjeunna sumping ‘dina kasaruaan jeung manusa,’ Anjeunna nyatakeun diri-Na salaku AKU NYAETA. Budak

leutik ti Bétlém, Jurusalamet anu lemah lembut tur handap asor, nyaéta Allah anu
‘dipintonkeun dina daging.’ 1 Timothy 3:16. Jeung ka urang Anjeunna ngandika: ‘AKU
Nyaeta Pangangon anu Saé.’ ‘AKU Nyaeta Roti anu hirup.’ ‘AKU Nyaeta Jalan, Kaleresan,
jeung Hirup.’ ‘Sagala kakawasaan parantos dipasrahkeun ka Kami di sawarga jeung di bumi.’
John 10:11; 6:51; 14:6; Matthew 28:18. AKU NYAETA nyaéta jaminan tina unggal jangji.
AKU NYAETA; ulah sieun. ‘Allah sareng urang’ nyaéta pangjamin tina pangbébasan urang
tina dosa, jaminan tina kakawasaan urang pikeun taat kana hukum sawarga.” The Desire of
Ages, 23, 24.